

A U S T R A L S K E

listy

POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA
POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA

AUSTRALSKE LISTY

ČÍSLO 60 SRPEN 1996

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopyers & faxes"
dílňa a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

TRITON

CARPET CLEANING SERVICE

Powerful truck, Mounted equipment
All stains treated, Carpets deodorized
Fast drying, Scotch guard
Carpet and Upholstery
Leather L/ S Cleaning

Emergency water damage service

Peter Adler

Phone: 388 2052, Mobile: 018 044 100

Mluvíme česky

DENTAL PROTESIS

ODBORNÝ ZUBNÍ PROTETIK

nabízí své služby ve zvláštních případech
(stáří, nemoc atd.) ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí
předem domluvenou částku)

Další informace

na čísle: (02) 388 2216

mluvíme česky i slovensky
425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G PTY LTD

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

(Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO
České, EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTSWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

5th Floor 75 King St
Sydney NSW 2000

Tel: (02) 262 1144
Fax: (02) 262 4479

Plánujete cestu do Evropy?
Na požádání zašleme náš katalog a zajistíme:
- levné letenky,
- ubytování,
- půjčení auta,
- zájezdy pro vaše australské přátele,
- pobyt v lázních,
- dovolenou na lodi,
- pojištění a profesionální servis.
Volejte Renatu - 262 1144

Radosti i smutky

Strahovský stadion v Praze se stal v pátek 21. června svědkem oslav padesátých narozenin české folkové legendy Jana Nedvěda. Před samotným koncertem uvedly diváky do patričné nálady předkapely Banjo Band Ivana Mládka a Fešáci. Mezi hosty, kteří přišli Jana Nedvědovi poblahopřát byl i slovenský zpěvák Pavol Habera, Jiří Suchý a Zdeněk Svěrák.

V neděli 23. června ve věku 64 let zemřel po těžké plicní chorobě všestranný český herec Eduard Cupák. Brněnský rodák (* 10.3.1932) vystudoval herectví na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Ve druhé polovině padesátých let přešel do Městských divadel pražských, kam se opět vrátil v roce 1961 po dvou sezonách v divadle S. K. Neumanna. K jeho velkým rolím, které se zapsaly do povědomí diváků patřil Corneillův Cid, Aramis ve Třech mušketýrech a mnoho dalších. Od roku 1968 se věnoval už výhradně herectví televiznímu, filmovému a rozhlasovému. Z jeho pestrého filmového rejstříku jen připomeňme film "Kladivo na čarodějnice". Nezapomenutelný byl i jeho dabing, například role "basistky Daphne" ve slavném americkém filmu "Někdo to rád horké".

Ve věku 69 let zemřel v Praze Miloš Kirschner, ředitel Divadla Spejbla a Hurvinka a jeho hlavní protagonista. Loutkoherec Miloš Kirschner zde působil více než 45 let a je to hlavně jeho zásluha, že dvě dřevěné postavičky slavily úspěchy nejen u mnoha generací v Čechách, ale i v zahraničí.

Známý slovenský herec Vlado Müller, kterého si diváci pamatují především z televizního seriálu "Prátele zeleného údolí" zemřel ve věku 60 let. Vlado Müller byl dlouholetým členem bratislavské Nové scény. Z jeho filmů připomeňme "Smrt si říká Engelchen", "Signum Laudis", "Mistr kat" a mnoho dalších.

POLITICKÁ KONSOLIDACE REPUBLIKY

Štěpán Skřivánek

O republice se po světě roztrušují nesmysly. Že prý se komunizuje a že nedávné výsledky voleb tomu nasvědčují. Nemašly podíl na tomto poplachu mají naši bavorští sousedé, v jejichž středu dožívají kariéru příslušníci sudetského landsmanšaftu.

Ale Bavoráci nejsou sami. Zmínky o návratu komunistů kolují po světě i v naprosto seriózním tisku. Ač Klausovi příznivci Zemanovým sociálním demokratům nijak nenadřují, přesto ani oni se neodvážují je zaměřovat za bolševiky. Česká republika má naopak - a to oproti svým sousedům - politickou svobodu hostici dvě či tři skutečné bolševické frakce starého ražení. Tito opravdoví diluvialové, spolu se Sládkovými ultrapravicovými republikány, dnes tvoří zhruba jen pětinu všeho českého voličstva. Není tedy Česká republika nachýlená ani do levého ani do pravého úhlu, a vytvořila velice solidní středové těžiště, které by mohlo být přednětlem závisi leckterého staršího i novopečeného člena Evropské unie. Taková Itálie, kde komunisté v posledních volbách zaznamenali nečekané úspěchy, je dnes státem se skutečnou hrozbou levicové revoluce.

Existenci silné sociálně demokratické opozice je nutno vzít na vědomí, jako stabilizační a pravděpodobně trvalý jev nového českého politického spektra. Podobné opoziční strany se těší dlouhému trvání jak v Británii, tak ve Francii a v Německu a čas od času i vládou. Ve skandinávských zemích vládly sociálně demokratické vlády po celá desetiletí v souladu a pohodě s tamní monarchií.

Ovšem - sundej slupku a najdeš bývalého soudruha tu i tam a kromě Havla má čistý štít doma jen málokdo. Ale je důležité, že dnes své bývalé soudružství už nevyznávají, a že nastupující mladá česká generace hledí na minulost ve svěraci kazajce jako na éru dinosaurů. A těm už hrana odzvonila.

V červenci představil premiér Klaus nové sestavenou vládu českému parlamentu. Dostalo se jí potřebné podpory a prezident Havel sehrál v té souvislosti zásluhnou úlohu jako státník - konsolidátor. Republika se pohybuje striktně v mezích měřítek demokratické Evropy.

Dalším měřítkem pokračující stability republiky budou teď volby do horní sněmovny Parlamentu, Senátu, plánované na podzim. Nad jejich výsledkem zatím visí jen otázník.

Stručný	přehled	rubrik
Politická konsolidace		01
Jak u nás dopadly volby		02
Olympijská rozjímání		03
Zprávy		04
Zprávy		05
Panorama české Austrálie		06
Rudy Komon		07
Perly a perličky		08
Že nevíte, kde je Tasmanie?		09
Nad dopisy čtenářů		10
Výročí měsíce		11
Divadlo		12
Kam za zábavou		13
Nepťe se proč		14
Umělecká loupež		15
Pravděpodobný obsah operety Proso		16

Jak u nás dopadly volby a co jim předcházelo

Dne 15. května byla zahájena oficiální předvolební kampaň, která skončila 29. května, dva dny před volbami. Vtipu bylo málo, podlézáni voličstvu hodně, pokud možno málo o vlastním volebním programu, ale o to více strašení, co bude, budou-li voliči volit konkurenci. Ve sdělovacích prostředcích se opakovaly stále stejné klipy, k přehlednému úsudku je stačilo shlédnout jen jednou. Každá strana vedla kampaň pod určitým heslem, s leitmotivem:

ODS - dokázali jsme, že to dokážeme. Mají recht, dokázali, že značnou část minulých volebních slibů dokáží klidně hodit za hlavu a ještě z toho dokáží dělat zásluhy. Jinak tato strana vedla kampaň celkem slušně. Prerůči Klaus, který u nás kandiduje, sebou vozil herečku převléknutou za tetku v šátku, která se jakoby urvala z davu a vecpala se na pódiu, aby v místním dialektu oznámila všem divákům, jak mají všichni ODS i pana Klause rádi. Bylo to poněkud debilní, ale jaký volič, taká kampaň.

ČSSD - lidskost proti sobectví. Skutečně, této straně nic lidského není cizí. Vládní koalici nazývali sebrankou, podvodníky, diletanty a zloději, potencionální voliče ostatních stran, zejména KSČM, LB, Zelených a SDL balamutili a strašili, ať volí ČSSD, neboť ty jejich strany se do parlamentu nedostanou, jejich hlasy propadnou a pak stejně část jejich hlasů koalice dostane. Vlastní program - jen velkohubé proklamace o ráji na zemi, jak jinak, ale jak na to - jen fantasmagorie. K tržní ekonomice se samozřejmě hlásí, jak jinak, ale musí to být sociálně-tržní ekonomika řízená státem. Tak to už tu bylo. Podivné, ale podnikatelé zjišťují, že působivé. Jejich zaměstnanci v dělnických profesích jsou odhodláni volit Zemana nebo Sládka, neb jen ti dva jsou správní fyzici, kteří jim přidají na platě, důchodech a nemocenské, a zacvičí s cikány.

KDU-ČSL - klidná síla. Z nízkých preferencí byla trochu nervózní a tak během kampaně pokřtili a sponzorují

velboudy v ZOO. Tradiční voličstvo mají na vesnici, babky mají pana Luxe rády, ať do kostela chodí a děti má hodně a jinak je křesťan, ale u zemědělců a potravinářů pro poslední průšvihy s nedostatkem chlebového obilí moc nepochodí. Kampaň vedli slušně, ale moc poučovali a byli vlezli.

ODA - volte pravou rukou. Dlužno dodat, levou si držte šrajtofli, nebo vám ji ukradnou. Nadělali dost průšvihů při privatizaci, ale jinak si v kampani vedli dobře, vtipně a inteligentně, jen trochu moc strašili s komunisty a jejich partáký v ČSSD.

SPR-RSC - ústřední heslo neměli. Můžeme dodat - podívejte se, jak jsme chytří, mladí, inteligentní, vtipní, bojovní, spravedliví atd. Neurvale napadali kdekoho. Vedli řeči podivné, na hranici zákona, s rasovým a fašistickým podtónem. V tradičně chudších oblastech kraje i okresu s vyšší nezaměstnaností a počtem cikánů budou asi úspěšní u dělnické mládeže.

KSČM - Evropou obchází strašidlo komunismu, přidejte se. Potom následoval výčet, jak si dříve zdatně vedli, což zopakují znovu, když budou zvoleni. To vše jenom v televizních klipech a v placené novinové inzerci, v okrese snad nikde na veřejné prostranství nevystřelili nos. Nechutné a ke zvracení, ta partaj snad nemá paměť a neví nic o studu.

SD-LSNS - říkám, co si myslím. Často to vypadá, že pan Dientsbier něco říká, ale vůbec u toho nemyslí. Během kampaně se dostali do potíží s Ústřední volební komisí, která je pro spojení s Baránkovými podnikateli (nepatrní, ale movití) označila za koalici, a pak Ústavní soud za stranu. Reklama zadarmo, ale platná málo. Program mlhavý, ukecaný, mítinky sporadické. Kampaň vedli slušně, až na pravidelné maléry, tu se sousedovic sekýrkou, tu s Baránkovými výroky, onde se dr. Rath ukecnu.

Ostatní politické strany a politická sdružení mítinky nepořádaly a volič, jejich nečlen, se o jejich existenci, pokud měl zájem, dověděl jen z televize nebo tisku, případně z reklamních tabulí u silnic, za něž musela ČSSD utratit příšerné částky.

Tak na 36 km silnice z Ostravy na Opavu, od až po označení obcí, tedy mimo města, bylo možno napočítat 68 tabulí svatě rodiny (Buzková se Zemanem) ČSSD, 8 moravistů ve skupinovém portrétu, 6 KSČM, 4 se vztyčenými prsty Pepka nábožného, ČSL, taktéž 4 mířící prsty republikána Sládka, cikánů hubitele, zvířat a nemocnic sponzora, 2 Dientsbiery přemýšlejší s brýlemi a jednoho bez brýlí, ale s úsměvem, SD-LSNS, 2 Klause, ODS, 1 Dlouhého bez rádiovky a pionýrského šátku a 1 Kroupu s vousem, oba z ODA, po jednom plakátě Zelených DŽJ, což je téměř 3 tabule na kilometr. Víc už se jich na pankejtý v libežné slezské krajině nevešlo. Plakátovací plochy se přelepovaly, vedli ČSSD a republikáni.

Vlastní volby proběhly v klidu, nejvíce voličů přišlo k urnám hned první den a šlo to jako po másle. Ač paní Hromádková a ji podobní tvrdí, že volby mohou být zmanipulované, není to pravda, kontrolních mechanismů bylo dosti. Lze však pochybovat, zda šlo o volby či další plebiscit. Ten první z roku 1990 je pochopitelný, šlo o potvrzení toho, co se stalo v listopadu 1989. I druhé "referendum" z roku 1992 mohlo mít racionální důvody: šlo o to jak transformovat ekonomiku, politiku, majetkové vztahy, celou společnost. Volby v roce 1996 byly většinou občanů pojmány jako třetí referendum - pokračovat v dosavadním tempu dál nebo zmírnit či dokonce se vrátit ke starostlivému všeobjímajícímu státu. I tyto volby byly spíše obrazem duší a emotivních myslí voličstva než obrazem chladného přemýšlení o budoucnosti.

(kuk)

(přetřetěno-kráceno z Nového domova)

HLEDÁME

starší paní, jako společníci
pro staršího inteligentního pána
na září, říjen a listopad
Mohla by prožít krásnou
dovolenou v rodinném prostředí
nedaleko Brisbane.
Podrobnější informace :
(07) 33 51 63 30

Olympijská rozjímání

Voyen Koreis

Evropské léto 1990 mě zastihlo v Řecku. Po pádu komunismu jsme si udělali rodinný výlet do staré vlasti a spojili jsme je s cestou do země, která je kolébkou naší kultury. Samozřejmě, že jsme se jeli podívat také do Olympie, místa, ve kterém se pořádaly tradiční Olympijské hry. Vyjeli jsme z hotelu a projížděli athénskými ulicemi, když nás naše fecká průvodkyně upozornila na moderní sochu, představující běžce. Prohlásila, že "běží vsfific Olympijským hrám 1996 v Athénách". Řekla to s naprostou samozřejmostí. Bylo to několik měsíců před tím, než se mělo rozhodnout o místě, kde se hry budou pořádát. Řekové pochopitelně věřili, že Athény jsou jediným logickým místem, kde by se hry měly konat, při jejich nadcházejícím stoletém výročí v moderní éře. Při zasedání Olympijského výboru v 90. roce, se ale delegáti nechali ovlivnit komerčními zájmy a hlasovali pro americkou Atlantou.

Jubilejní Olympijské hry 1996 se končí právě ve chvíli, kdy píši tyto řádky. Svým způsobem byly opravdu významné, bohužel ne tak, jak bychom si všichni přáli. Vládly jim tři všudepřítomné "izmy", Komerzialismus, terorismus a nacionalismus. Podle mne, je kořmenem zla hlavně ten poslední. Zakladatel moderních her, baron Peirre Coubertin, byl vyjimečný člověk a humanista, který jistě tušil, že přehnaný nacionalismus může olympijskou myšlenku ohrozit. Proto vždy zdůrazňoval, že hry mají být soutěží jednotlivců a ne národů. Zpočátku se to dodržovalo, ale ještě za Coubertinova života, se Olympijské hry v Berlíně poprvé měly stát nástrojem propagandy.

Tendence pokračovala v poválečných letech. Všichni si pamatujeme, jak hlučně se vždy vyhlašovaly "úspěchy sportovců zemi tábora socialismu". Většina z nás ani netušila, jakou roli už tehdy přitom hrály drogy. Teprve od sedmdesátých let to začalo být nápadné, když sportovkyně ze socialistických zemí, především z NDR a SSSR, ale i z tehdejšího Československa, začínaly vyhrávat, co se dalo. Nastala éra steroidů. Po pádu komunismu se mnozí sportovci i trenéři přiznali k tomu, že při státem udržovaných tréninkových programech se běžně

užívaly steroidy. Vybraní talentovaní jednotlivci byli často nuceni k tomu, aby drogy používali, to vše v zájmu své země. Jaké to pro ně bude mít následky v pozdějším životě, to nikoho nezajímalo. I po těchto odhaleních, někteří trenéři přešli do Číny, kde se v těchto praktikách dalo ještě beztržně pokračovat.

Kromě zaslouzců dnes nikdo neví, co se vlastně děje. Mám podezření, že ve sportu jsou drogy pevně zakotvené, že spousta těch "čistých" zůstává čistými jen proto, že toto chemické odvětví si dokáže vždy udržovat malý náskok před možnostmi chemických laboratorů, kterými disponují pronásledovatelé.

Naproti svalnatým vzpěračům, zápasníkům, vrhačům, plavcům, veslařům a běžcům, tu stojí nepatrné gymnastky. Snad poslední gymnastkou, která dokázala vyhrávat zlaté medaile, aniž by přitom bylo zapřeno její ženství, byla naše Věra Čáslavská. To bylo v roce 1968. Od té doby tu máme jen samé holčičky, jejichž údělem je od malička žít odtržené od svých rodin, ve státem financovaných ústavách, kde neznají nic jiného, než každodenní trénink. Pohybují se na kladině a připomínají přitom neviditelnými provázky vedené loutky. Pokud ovšem nespádnou, v kterémžto případě zavrtávají hlavy do pupků svých trenérů a nejsou k utišení. Přemůže je tíha očekávání celého národa, kterou nesou na svých čtrnáctiletých ramenou. Uvědomují si už, že s jedním jejich uklouznutím, padnou miliónové investice států a reklamních firem. Australští plavci by ostatně také mohli vyprávět o přehnaných očekáváních a pocitech zodpovědnosti, které je provázely.

Vraťme se ale ke gymnastice, kde jsem si povšiml alespoň jedné kladné věci. Tentokrát ani jeden z rozhodčích v Atlantě nikomu neudělil perfektní známku 10 bodů. Když jsem toto před lety poprvé uviděl, nevim jestli při gymnastice či při krasobruslení, přímo jsem zavyl v nesouhlasu. Můj smysl pro spravedlnost prostě nesnesl to, že by nějaký výkon mohl být označený za nejlepší, když jini ještě nevystoupili. Rozhodčí by snad mohl dát perfektní známku jenom tomu poslednímu závodníkovi, to bych ještě přijal. Udělit ji dříve, mohlo podle mne znamenat jen předpojatost, diskriminaci, zaslepenost nebo korupci. Někdo ve vedoucí pozici

tohle zřejmě konečně pochopil a rozhodl podle toho dostali instrukce. Při skocích do vody se objevila jen jedna jediná desítka a dostal ji právě ten poslední skokan.

O těch skončivších se Olympijských hrách toho už bylo napsáno mnoho a hodně ještě bude. Myslím, až v této zemi pojmne euforie nad australskými úspěchy, zůstanou pocity jistého zklamání a neúplnosti. Snad je možné, že Sydney v roce 2000 by mohla být počátkem nové, šťastnější éry, pokud se ovšem poučíme.

Chtl bych být pozitivní a proto se podělím o jeden zážitek. Ve finále skoku do výšky žen došlo k situaci, kdy favoritka Buiharka Kostadinová, která ještě nikdy nevyhrála zlatou medaili, skočila výšku 203cm. Zhývala jen jedna závodnice, Řekyně (její jméno mi uniklo), která ji mohla ještě ohrozit. Musela k tomu překonat výšku o šest centimetrů výše, než kdy v životě dokázala skočit. Řekyně se rozběhla a látku překonala. V té chvíli se kamera obrátila na Kostadinovou, která stála, zapomněla v té chvíli na své ambice i na očekávání bulharského národa a s výrazem opravdového obdivu, upřímně zatleskala výkonu své soupeřky. Řekl jsem si, v duchu politické korektnosti: "Good sportspersonship!"

ZPRÁVY

Sněm Demokratické unie (DEU) zasedal koncem června a do funkce výkonného předsedy zvolil za Alenu Hromádkovou, která po neúspěchu ve volbách rezignovala, dosavadního místopředsedu Ratibora Majzlika. Hromádková se stala čestnou předsedkyní DEU. Ve stejné době zasedal republikový výbor Levého bloku na němž z vážných zdravotních důvodů rezignoval na svou funkci čestný předseda strany Zdeněk Mlynář, který zároveň ohlásil, že nehodlá kandidovat za LB v podzimních volbách do Senátu.

ODS, KDU-ČSL uzavřely koalici dohodu v níž na předním místě figurují otázky bydlení, zdravotnictví, dopravy a zemědělství. Strany se dohodly na potřebě zvýšit bytovou výstavbu a přispět k větší dostupnosti bydlení, ve zdravotnictví na nezbytnosti zásadní systémové změny rezortu a jeho financování. Koaliční partneři chtějí dosáhnout mezinárodní srovnatelnosti v úrovni dopravy. Dohodnutý poměr sil ve vládě (8-4-4) bude zachován i případě rekonstrukce vlády.

Politování nad smrtí Mistra Jana Husa vyjádřil kardinál Miloslav Vlk, když se jako první hlava české katolické církve zúčastnil vzpomínkové slavnosti v Husinci na Prachaticku. "Transformace pouze ekonomická je málo, je zapotřebí transformace duchovní a v tom je Husův odkaz", citoval tisk z Vlkova projevu.

Poslanecká sněmovna vyslovila důvěru nové vládě. Vyplyvá to z hlasování poslanců. Pro vyslovení důvěry hlasovalo 98 poslanců, proti bylo 40 poslanců. Pro vyslovení důvěry bylo zapotřebí alespoň 70 hlasů.

Okamžitě po vyslovení důvěry zaslal prezident republiky Václav Havel osobní dopis předsedovi vlády Václavu Klausovi, v němž mu k získání důvěry blahopřál. Dopis zaslal i předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu Miloši Zemanovi, ve kterém vyjádřil potěšení nad tím, že Poslanecká sněmovna vyslovila vládě důvěru. Dopis končil slovy, v nichž vyjádřil svou vřou dobrou spolupráci mezi vládou a Poslaneckou sněmovnou.

Velká většina občanů oceňuje roli prezidenta Václava Havla při sestavování nové vlády. S jeho úlohou v této věci bylo spokojeno 83 procent účastníků červencového šetření Institutu pro výzkum veřejného mínění. Obecná důvěra neznamenala podstatných změn. Ve srovnání s letošním dubnem vzrostla z 76 na 79 procent.

Houby v českých lesích obsahují deset let po jaderné katastrofě

u Černobylu stále cesium ze spadu radioaktivního mraku, který se tehdy pohyboval nad Evropou. Státní úřad pro jadernou bezpečnost však tvrdí, že ani vášniví milovníci hub nemusejí se bát o své zdraví. Houby nejsou tak nebezpečné, aby stát musel jejich sběr zakazovat nebo regulovat. Podle člena České mykologické společnosti by však lidé neměli sbírat houby na haldách rudných dolů a kolem uranových dolů v Příbrami.

Pasáže projevu předsedy republikánské strany Miroslava Sládka, v nichž napadal Romy, patrně přiměly mnohé poslance sociální demokracie, aby přehodnotili svůj vztah k vládě. Šéf sociálních demokratů Miloš Zeman ještě před hlasováním oznámil v přímé reakci na Sládkův projev, že vládě umožní existenci. Také jeho kolega poslanec Pavel Dostál poslancům před hlasováním oznámil změnu svého rozhodnutí ve prospěch nové vlády. Sládek v projevu během rozpravy řekl, že u "cikánské populace" by měla být snížena věková hranice trestní zodpovědnosti na deset let.

Ministr vnitra a poslanec za ODS Jan Ruml postoupil projev republikánského vůdce pronesený před Poslaneckou sněmovnou právníkům k přezkoumání a společně s dalšími poslanci bude navrhopvat, aby se Sládkovy výroky zabýval parlamentní mandátový a imunitní výbor.

Za "vysloveně rasistický a neslučitelný s demokratickými principy", k nimž se hlásí Česká republika, označil pasáže z projevu republikánského předáka ministr vlády a předseda Rady pro národnosti Pavel Bratinka v prohlášení pro sdělovací prostředky.

Podnět k rozpuštění Sdružení pro republiku - Republikánské strany Československa podal publicista Petr Uhl kvůli rasistickým výrokům předsedy této strany Miroslava Sládka v parlamentu. "Doufám, že vláda podnět k Nejvyššímu soudu podá a strana bude rozpuštěna", řekl Uhl v diskuzním pořadu TV Nova. Podle něj je nebezpečné to, že Sládek blásá nerovnost Romů před zákonem a to nejen v parlamentu, ale programově.

Místopředseda Poslanecké sněmovny Jan Kasal, který byl dalším účastníkem pořadu TV Nova, však nevěří, že by rozpuštění republikánské strany mohlo vymýtit myšlenky, které Sládek v parlamentu vyřkl. "V žádném případě by se však podobné výroky neměly tolerovat," zdůraznil Jan Kasal.

Z obav před možným teroristickým útokem posílilo největší letiště v Praze - Ruzyni bezpečnostní opatření. Tento krok přijala Česká správa letišť poté, co neznámý anonym oznámil, že v prostorách letiště jsou výbušniny. "Bohužel výhružky podobného charakteru se objevují čím dál častěji," řekla tisková mluvčí České správy letišť Vlasta Pállová.

Ministerstvo obrany i zahraničních věcí České republiky vítají rozhodnutí americké Sněmovny reprezentantů uvolnit 60 miliónů na vojenskou pomoc Praze, Budapešti a Varšavě pro jejich přípravu na vstup do NATO. Vyplývá to z odpovědi uvedených ministerstev na dotazy ČTK. Jak uvedl mluvčí ministerstva zahraničí Vít Kurfurst, poslední rozhodnutí americké sněmovny je důkazem, že se debata o tom, zda se má Aliance rozšiřovat, kdy a o jaké země, dostává již k technickým otázkám rozšiřování. Ocenil, že významný člen Aliance projevil zájem o její rozšíření, ale zároveň připomněl, že uvedený návrh zákona musí být ještě projednán v americkém Senátu. Nabídku americké Sněmovny reprezentantů přivítal i nový ministr obrany Miloš Vybírný.

Částku 51 miliónů ECU vyčlenila v letošním roce Evropská komise prostřednictvím programu Phare na přípravu České republiky na přidružení k Evropské unii. Obnos zahrnuje 25 miliónů ECU věnovaný na projekty přeshraniční spolupráce s Německem a šest miliónů na rozvoj česko-rakouských vztahů.

Menšinové vládě důvěřuje téměř polovina občanů. 24 procent vládě nevěří a necelých 30 procent se nevyjádřilo. Optimističtí jsou k budoucí činnosti vlády příznivci ODS, následují členové ODA, Křesťanské a demokratické unie - Československé strany lidové a sociálních demokratů. Nedůvěru k vládě vyslovují příznivci Komunistické strany Čech a Moravy a Sládkovi republikáni. Dobrou činnost vlády předpokládají zejména občané s vyšším vzděláním a duševně pracující. V kladných odpovědích zdůrazňují dvě třetiny dotazovaných úroveň vlády jako celku nebo některých jejích představitelů.

Počet případů vyřizování účtů pomocí výbušnin v ČR roste. Zatím poslední se odehrál v katastrofu obce Vystrkov, kde explodoval osobní automobil Miroslava Provody, jednoho ze zakladatelů nadace Interpo a podnikatele spojeného s prodejem někdejšího rekreačního střediska Oriik. Pokus o Provodovo zastržení je dáván v souvislost s jeho podezřelými finančními aktivitami. Po změnách v roce 1989 došlo k prvnímu pumovému atentátu 2. června 1990, kdy vybuchla amatérská puma na pražském Staroměstském náměstí. Tato exploze, stejně jako další, která následovala jen o dva měsíce později na nudistické pláži pražské hostivařské nádrže, si nevyžádala oběti na životech. Pachatelé, tak jako ve většině dalších případů, nejsou dodnes dopadeni.

Podle posledních údajů je v českých věznicích 20,481 osob, z toho je 7,959 obviněných a 12,522 odsouzených. Za poslední měsíc počet vězňů mírně poklesl o 111, zejména vinou snížení počtu obviněných, počet odsouzených naopak mírně vzrostl (o 56). Vyplývá to ze statistiky, kterou poskytla Vězeňská služba.

Cílem koaličních stran formulovaným v dodatku ke koaliční

smlouvě je nezávislost všech církví na státu. Prohlásil to v televizním pořadu Debata ministr spravedlnosti a předseda Oččanské demokratické aliance Jan Kalvoda. Dokumentem předpokládané vydání majetku římskokatolické církvi exekutivní cestou, jež se stalo terčem kritiky opozice a objektem rozsáhlé parlamentní diskuse, je podle Kalvody dílčí otázkou celé problematiky církevního majetku. Místopředseda České sociálně demokratické strany Václav Grulich zopakoval ve stejném pořadu stanovisko své strany, aby vrácení církevního majetku se řešilo zákonem.

Jestliže vláda nebude schopná dovést "do rozumné roviny" systém zdravotních pojišťoven a "rozumně" řešit lékovou politiku či participaci pacienta na hrazení lékařské péče, dopustí se kroků nepřijatelných pro Českou stranu sociálně demokratickou. Ta by pak použila všech ústavních cest, aby byla vládě vyslovena nedůvěra. Řekl to poslanec Václav Grulich.

Za velmi úspěšné označil působení českých vojáků v Bosně v rámci mezinárodnostních jednotek IFOR, český ministr obrany Miloš Vybírný, který se vrátil z návštěvy několika českých základů v severozápadní Bosně. Kromě slov uznání a chvály ministr několikrát zopakoval, že všichni vojáci z Bosny budou mít v budoucnosti po návratu do vlasti v případě zájmu otevřené dveře v armádě, protože jejich zkušenosti budou k nezaplacení. České jednotky, které v Bosně v rámci IFOR působí od počátku letošního roku, čítají kolem 1.000 mužů.

Pětačtyřicet pracovníků pizeňské společnosti Sirius zkoumá mimoobrazce v obli a s nimi související jevy i jiné paranormální aktivity. Zabývají se sledováním neidentifikovatelných létajících objektů a alternativní medicínou. Spolupracují s kolegy v Anglii, USA, a ve Švýcarsku. Nejnovějším projektem je "Experiment člověk", který je zaměřen na provádění experimentů z parapsychologie.

(přetištěno CAROLINA)

**Vzdělaná žena středního věku,
bez závazků, finančně nezávislá,
se zájmem o kulturu, přírodu, cestování,
hledá
spolehlivého muže stejných zájmů
a přiměřeného věku
Zn. Jen vážně!
Tel : (02) 936 50 221**

PANORAMA ČESKÉ AUSTRÁLIE

RUDY KOMON

DOBYVATEL, OBJEVITEL, M. B. E

Bořek Šindler
(pokračování)

Dalo by se směle říci, že Rudy Komon se stal patronem novodobého australského stolování, australského vinařství a malířství a jakousi porodní bábou sydneyjské čtvrti Paddingtonu, do jeho příchodu revírem zločinců a povalečů.

Klid stojatých vodstev australské velkotůně padesátých let byl nezměrný. Vládli král Průměr s královnou Normou a princ Podprůměr se mohl kojit pouze naději dorůst jednou do průměru. Plodné duše odlétaly do Londýna a některé z nich se odvažovaly i dále do rozbouraných vln evropského kontinentu. O poměrech v Evropě se znalo málo, a jen tak k západní hranici Rýna. Leckterý Australan měl zato, že se v Praze svítí svíčkami a petrolejkami, ne-li loučemi. Při lékařské prohlídce mi lékař poklepal na rameno, jaký prý je ten náš Tito pašák, že si dovozuje postavit se Moskvě. Ale nechal jsem ho přitom. Odpor se zdál marný.

Do tohoto přiboudlého zápeci se chystal nápor uraganu. A jednou z předzvěstí byl i Rudy Komon. Ten víchř ovšem zdravé jádro Austrálie nesmetl. Pátý světadíl jakoby čekal na spásný požár. Jemu podlehlý setlelé kmeny. Zdravé jádro buše brzy vypučelo novou vlastní zelení. Ať už to Rudy Komon věděl nebo jen tušil, australská země dychtila po oplodnění, po probuzení. Rudy Komon to prostě nějak rozpoznal, kdy a jak je třeba roubovat. Australská země pak vydala plody divotvorné.

Dnes už by ani nikdo nevěřil, že ještě koncem čtyřicátých let i během let padesátých bylo v Austrálii jakékoli požívání vína, natož vína australského, contra bonos mores. Mít k obědu na stole víno nepatřilo k dobrým mravům. "Plonk" pili jen santusáci, darmošlapové a lidé z Evropy. Dva druhy uzenin, dva tři druhy bidného nedonošeného syra. V šest lokály zavíraly. Chlapi se po práci z továren i kanceláří v pubu skoro prali o místo u nálevny, vchrstli do sebe alkohol, a domů. Pak už to šlo opatřit si "grog" jen načerno. Sydney usinala v půl osmé, v sobotu v půl jedenácté a v neděli v půl sedmé. Tak nějak. V padesátých letech se do toho zátiší - do té velkotůně - začaly valit vlny evropských přistěhovačů. V Sydney byl na hřebenu té vlny právě Rudy Komon. Čas oponou trnul a změněn je svět řekl by český básník.

"Všechno to začalo u nás na Macquarie Street", vzpomíná, dobrá znalkyně Rudyho v jeho prvním vývojovém stádiu v Sydney. "Manžel tam dostal prostřednictvím vlivného přítele byt, a to bylo pro nás terno. Výborná adresa to byla, jen co je pravda a všechno se začalo u nás scházet, popíjelo se, povíдалo se. Nejdrive hlavně jen Češi a postupně se připojovali i místní sydneyjské Australané."

Jednou z nejstarších známostí Rudyho Komona v Sydney byl Sir Charles Moses, později hlavní osobnost rozhlasu ABC, ale tehdy ještě pouhý Charlie Moses. O jeho pochybné

znalosti pochybné češtiny koluje několik verzí. Snad znal jen jedinou větu, sestávající se ze tří slov, z nichž jen dvě by bylo možno svěřit tisku, i když bývalá sekretářka Rudyho paní Froehlichová je ještě dnes zná. Podle její verze byl učitelem Mosesovým Rafael Kubelik, podle Lenky Šetelíkové to měl na svědomí Rudy. Obě dámy se však shodují v tom, že Sir Charles ta osudná slova deklamoval k nemalému potěšení taškaře Rudyho na veřejnosti a v nepravý čas. Počátek multikulturalismu?

Rudy Komon uměl pohovořit s každým, vždy a všude. "He was a man's man" zdůrazňuje paní Froehlichová, "not a lady killer. He never had time for chasing women". A vskutku, o Komonovi nekolují pověsti sukníkářské. Koluji však stovky zkazek o jeho jiných počínáních z doby probíjení se a protlókání se i z doby kdy už se nacházel v zenitu slávy. Všichni pamětníci se shodují v tom, že Rudy byl člověk dobrého srdce, že dovedl lidem pomáhat a podporovat je v nouzi a v neštěstí.

"Jedním z nejvěrnějších pardů Rudyho byl Franta Kunc. Ten měl v Sydney lahůdkářský podnik s dalším Čechem, Borem, a obchodovali pod značkou Bo-Ku", pokračuje ve vzpomínání paní Lenka. "Ti dva snesli všelijaké lahůdky k Rudymu a tam se pak sešlo při dobré pohodě celé večery, jedlo, pilo a povíдалo. Řešilo se při víně kde co. Ale přece to jen začalo všechno počátkem padesátých let u nás v té Macquarie Street." V těch dobách začínal Komon být pokusným starožitníkem, prodejcem obrazů pro paní Miladu Fischlovou od domu k domu, nebo od známého ke známému. Byl ale také šoférem u Steinerů, vozil je v přepychové limuzině ráno do city a večer domů. Steinerovi byli velmi zámožní Vídeňáci a přišli do Sydney už v devětatřicátém roce. Přes ně se Rudy v Sydney seznamoval s mnoha vlivnými a zámožnými lidmi a tak si vybudoval klientelu.

"Rudyho specialitou bylo dávat malířům pravidelně peníze, jakoby měsíční plat. Mohli pak klidně malovat bez starostí o živobytí, a Rudymu přenechávali všechno co namalovali, to se jaksí rozumělo samo sebou. To byla novinka, to tu dříve nikdy nebylo," s uznáním kvituje Gwen Froehlichová, čistokrevná Australanka a obět dvou vídeňských Čechů, svého chotě Froehliche a jeho kamaráda Rudyho. "A byl, podle vás, Rudy Vídeňák nebo Čech, co byste řekla?" "Co bych já řekla? Čech, Čech z Vídně, a byl na to vždycky náramně pyšný. Můj manžel sem utekl z Vídně před Hitlerem, Rudy byl přes válku v Praze. Ti dva spolu mluvíli česky. A mně Rudy často vyprávěl o svých strýci, se kterým chodil na výlety po Čechách. Ten ho učil pít a znát vína... A Jill Wran, teď si vzpomínám, když je řeč o strýčkovi, ta Rudymu říkala 'Uncle Rudy', tak jakoby špásem."

Průkopník Komon si otevřel galerii v Paddingtonu. Byla to prosím první galerie v Paddingtonu. To byl koncem padesátých let čin vpravdě revoluční. Tato galerie byla otevřena v listopadu 1959 tehdejším ministrem pro imigrační záležitosti Haroldem Holtem, pozdějším australským ministerským předsedou - a už ta okolnost, že právě tento ministr se zúčastnil křtu galerie jako kmotr, ne-li přímo jako křtitel, byla svědectvím o popularitě Rudyho Komona, emigrantského nymanda z roku 1950. Holt i jeho choť nebyli ovšem jedinými příznivci z tak zvaných vyšších a nejvyšších kruhů Austrálie. Patřil k nim tehdy také premier státu NSW Neville Wran a jeho žena Jill Wran, příslušníci rodiny McWilliams, ježž jméno je nerozlučné

spojeno s prodejem a výrobou vína v Austrálii a samozřejmě kdejaký malíř pátého kontinentu, jemuž byl Rudy uznávaným patronem. Budovu v níž byla galerie v Paddingtonu umístěna Komon zakoupil právě od rodiny Mc Williams - v té budově se do té doby po australsku prodávalo víno. Tedy bez zvláštního stylu.

V době, kdy otevíral obrazovou galerii byl Rudy Komon už také uznávaným weinešmekrem, abychom použili ultračeského výrazu. Tak jako bylo těžko odolat Rudyho vkusu v obrazech a malbách vůbec, tak nebylo prakticky možno nedostat chuť na víno, které on doporučil. Přesně podle Nerudova návodu z té básně o Karlu Čtvrtém a Buškovi z Velhartic, přesně tak on to víno dovedl na jazyku i po jazyku válet, dovedl k vínu přichichávat tak, jak se podle laiků i odborníků k vínu přichichávat má, a dovedl celou tu proceduru doprovázet vešplechty čistě komonskými a pronesenými angličtinou s nepochybným středoevropským zabarvením. To působilo neodolatelně. Samozřejmě, že na takové jižní Moravě takových Rudy Komonů po vinných sklípčích běhávalo už po generace na tiskce, ale to se zde o jižní Moravě nevědělo. Jiho-moravský sklípek sem importovat lze nebylo, ale česko-vídeňský odborný ochutnávač se dovedl přenést přes hory, doly a generace a dovedl vyvolat náladu, při které víno chutná, musí chutnat, i těm nejtvrdohlavějším mezkům zvyklým na pivo. Pozdější autorita australských záležitostí kolem vína a dobrého stolování, Len Evans, na Komona vzhlížel jako na mistra vinného umu. A tím Komon byl, rozhodně v očích všech australských i evropských klientů. Není tedy žádnou smělostí propovědět, že Rudy Komon byl jedním z prvních požehnání australských vinařů, tak jako byl požehnáním australského malířství, a australských malířů.

Jedním z prvních umělců, s nimiž přišel náš vídeňský Čech v Sydney do styku byl tehdy silící lev australského malířství William Dobell. Ten se tehdy vrátil z Británie a Komon po jistou dobu chodil s jeho kresbami od domu k domu a prodával je po deseti až patnácti librách - dnes mají cenu tisíců dolarů. Dobell a Komon pak už zůstali přáteli a ještě v dnešní domácnosti Ruth Komonové lze spočinout na pohovce, na níž kdysi slavný William Dobell odpočíval a hověl si. Komon měl ovšem styky i mimo New South Wales a dobral se nemalé popularity i mezi malíři a umělci melbournskými. Později známý malíř Fred Williams se koncem padesátých let vrátil z Anglie do Melbourne a jeho výstava uspořádaná po onom návratu ze zámoří byla neúspěšná - ale Rudy Komon všechny vystavované věci koupil. On vůbec kupoval obrazy do vlastní sbírky, třeba obrazy malířů ještě neznámých a neceněných. Protože dovedl dobře odhadovat a hodnotit, jeho sbírky rostly a kdovi jaké poklady jeho rukama prošly...

Rudy nikomu nijak zvlášť nenadržoval. Jména "jeho" malířů se čtou jako rejstřík záznamu ministerstva přistěhovalectví - Aspden, Baldessin, Blackman, Boyd, Brack, Cassab, Clutterbuck, Counihan, Dalgarno, Dickerson, Gauduer-Brezska, Cannizze, Drysdale, Jomantas, Kemp, Gleeson, Klippel, Molvig, Kosssatz, Nolan, Olsen, Orban, Powditch, Pachucka, Rapotec, Redpath, Senbergs, Shepherdson, Smith - jen tak namátkou.

A pamětníci se shodují v tom, že Rudy Komon nenabízel, nepřebízel, spíše chválil. Z každého jeho slova prý bylo možno vycítit, že si umělce a umění váží. Snad to prý byla taktika, snad

tak skutečně cítil, ale umění dovedl prodávat - po pražsku bychom snad řekli že "dovedl s téma vobrazama chodit". Nedalo mně to a vytočil jsem číslo oné známé, kterou jsem kdysi dovedl do Rudyho obchůdku v Albion Street poblíž Bondi Junction. Tedy v době svého pokusu o výpomocné starožitnictví. Nehovořil jsem s ní léta. "Jo, ty svícinky? Ty mám! Ale těmi jsem jen začínala. Pak jsem si tam ještě koupila i jiné věci. Jednu holandskou vázičku, skleničku s karafou a bůhví co ještě. A přivedla jsem s sebou i přátele, a ti také nakoupili. Jen mě mrzí, že jsem nekoupila ten obraz pádicích koní, ten se mi líbil, ale nemohla jsem si tu cenu dovolit..." Tak prosím - to se mám dozvědět dnes. Nemožu ovšem neprozradit, že domluvená komise mi byla tenkrát vyplacena jen za ty svícinky... Nějak se to zřejmě zamluvilo. Ale člověka těší, že to nebyla oběť, ta první koupě svicinků. "Naopak", prozrazuje mi dnes Leonie Coman - i to ty dva jaksi spojovalo, on Komon ze Střední Evropy, ona Coman z irských rodičů - "naopak, s Rudym bylo radost jednat a mluvit. Člověk si připadal jako na návštěvě. On nikdy nikoho nepřemlouval, nikdy nenutil nic koupit, jen popisoval, chválil, vysvětloval a brvami pohyboval nahoru a dolů. Radost, radost to byla od něho nakupovat". No prosím! Lidé prý mívají dojem že od koupě přímo zrazoval.

Když v roce 1982 odešel z tohoto slzavého údolí, o nekrology nebyla nouze. Však také jeho portrét malovaný Erikem Smithem vyhrál prestižní Archibald Prize - portrét velmi podobný oné fotografii uveřejněné na první stránce červencových Australských listů - a český přistěhovalec Rudy Komon byl vyznamenán, ještě než zemřel, titulem M. B. E. (Member of The British Empire) "za služby australskému umění". Ne tedy za služby české nebo československé komunitě, ale přímo za služby umění země, která ho přijala za svého syna, byť i syna adoptovaného.

Rudy a jeho mentorka a přítelkyně z počátku padesátých let, paní Milada Fischlová, kdysi šli do sydneyjské obrazové galerie - vzpomíná Irena Bolenová, Milenina někdejší důvěrná známá - pozeptat se, jak by to bylo s prodejem obrazů. Byli prý vehementně odbyti s poukazem na to, že takového něco se v Sydney prostě nevede. A vida - Rudy Komon nakonec ukázal a dokázal, že se to vést dá, a ještě dodnes vede. Nejen to - ale dali mu na klopu metál, a právě také zato!

Muž, který sotva kdy zabrousil do českého klubu. Čech, který se v Čechách nenarodil. Vídeňák nerakouského původu. Žurnalista v exilu, jemuž perversita dvacátého století z ruky vyrazila pero. "Bonviván" žijící ale nakonec život jakéhosi askety a manžela nad jiné věrnějšího. Milovník umění, který tu svou lásku nakonec dovedl prodávat k všeobecnému prospěchu "Fláma" - snad nám Rudy promine - který z láskování s vínem dovedl vytvořit umění. Člověk, který pohnul městem Sydney a zanechal po sobě hlubokou stopu. Čech - přece jen nakonec Čech - na něhož dodnes s obdivem vzpomíná tisíce lidí v Austrálii. Obyvatel kosmopolitní Sydney, jejíž kosmopolitnost spolutvořil.

Jako milionář nezemřel, zemřel daleko od rodné Vídně, daleko od rodné země svých českých předků, odpočívá v australské zemi jako velký Čech - i jako velký Australan, a buď mu australská země lehká.

KONEC

PERLY A PERLIČKY

Už dlouho se česká Austrálie nepobavila vystoupením hosta z republiky tak jak se pobavila uměním herce Miroslava Donutíla při jeho červencovém zájezdu po pátém kontinentu. Republika ho ovšem zná dobře, ale pro nás na druhém konci světa byl vlastně úplně novým objevem. Vypravěč, šprýmař, komik, kytarista, zpěvák, humorista, všestranný kabrňák - a Brňák. Zřejmě doma v divadle, ve filmu i v televizi, odchovanec Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, nyní člen Národního divadla v Praze. V sydneyjské sokolovně sál bouřil nadšením a nejen to - diváci tohoto vzácného hosta nespouštěli oči, hlitali každé slovíčko, každé slovíčko výraz a nakonec donutíli Donutíla hned tak podium neopustit. Mikrofon zprvu tradičně sehrával roli nezbedníka, tak už to patří k české výzbroji, ale náš brněnský komik si dovedl poradit. A navíc - žádné obhroublosti, žádné nejasnosti, prostě čistý a neposkvřelený humor a to vše v překrásné češtině! Má-li se do Austrálie vrátit? Ptejme se raději hned - kdy tu opět bude?

Ponrepo se překonává. Nedávné uvedení Pytlákovy schovanky z konce čtyřicátých let nám alespoň na plátně - žel na plátně jen pomenším - znovu ukázalo podstatnou část české hvězdné klenby dávné éry. Theodor Pištěk se na to plátno ale vešel, s Hanou Vitovou, Otomarem Korbelářem, Zdeňkou Balovou a jinými esy. Výbuchy smíchu přítomných byly nejlepším svědectvím dobré pohody, ne-li přímo merendy. Navíc se po představení dozvěděli, že v září Ponrepo uvede pokračování Skvoreckého seriálu Prima sezóna. Jen makové koláčky paní Merendové ještě chyběly....

Na nedávném seznamovacím večírku Artspectra, uspořádaném na New South Wales University, také vystoupil se svými skladbami mistr Vladimír Bozděch. Prozradil nám, že plně skladeb hosti i jeho šuplík, jen je vydat. Nezasvěcení napadá, že by třeba jeden ze dvou českých tanečních orchestrů v Sydney, v Country Clubu anebo v Sokole, mohl alespoň některé drahokamy z tohoto pokladu objevit. Dát jim možnost blýsknout se. Mistr Bozděch sám se před těmito tělesy nekmitá, ale je tu konečně i Graham Bell, přítel české kavárni hudby, ne-li australský Pražan. Že by něco zabralo?

Zcela neumyslně a nedopatřením nebylo v červencové perle uvedeno, že ač Ljubov Seidlová byla tvůrkyní umělecké vázy darované generálnímu konzulovi České republiky a jeho choti, dárcem bylo Artspectrum. Toto nedopatření - vtírá se slovíčko neodpuštělné - nutno připsat na vrub lovece, a lovec je tímto na svůj vrub připsuje. Nemá člověk spouštět zrak a má se ohlídat na strany všechny. Patří tedy zásluha nejen autorce onoho předmětu, nýbrž také autorům myšlenky.

Slyšel někdo někdy o alchymii, která by vykouzila bělostné perly z perel černých? Ne-li, pokusme se stát vynálezci. Tím myslím hlavně na ostudu, že Praha není mezi městy, jejichž teplotu lze sledovat denně na SBS. Čím více nás napíše, tím dříve dosáhneme zařazení Prahy mezi ona vyvolená města. Můžeme to ovšem také ignorovat, ale může-li mezi takovými městy být Varšava a Budapešť, proč ne Praha? Všimněme si, že mezi nimi není ani třeba Bělehrad. Anebo se tam Praha nikdy nedostane bez Bratislavy? Ale proti zařazení Bratislavy nebrojíme, jde nám o hlavní město našeho státu, o město velmi známé, ve středu Evropy. Alchymická pomůcka by mohla znít takto: "SBS-TV. Dear SBS! Is there any reason, why Prague should not be included in the list of cities whose temperature you daily announce in the evening TV-program of your station? If not, would you consider including Prague as one of the most important European cities? Thank for your consideration". Podpis a adresa. Pravíte, že jde o přehnaný nacionalismus? Anebo raději budeme sedávat v onom pověstném koutě, kde nás ani přes naši tradiční spořádanost nikdo nikdy nenajde?

Červenec též přinesl pozoruhodnou přednášku Stanislava Bertona a vystěhování sudetských Němců a vůbec o historii českých Němců. Je to předmět živého zájmu i v republice. Kež by byla svoboda první republiky byla trvala alespoň jedno století! Netrvala, přišel Hitler a s ním zfanatisování našich německých spoluobčanů, přišel Heydrich, Frank, Lidice a mnoho vystěhování. Pan Berton se také zejména zabýval otázkou kolektivní viny, podílu presidenta Beneše a českých politiků na aktu vysídlení.

Václavské náměstí v Erskinvillu? Absolutní unikát. Kdo by kdy byl čekal, že se Australané budou jednou snažit hovořit na jevišti a k australskému publiku česky - byť jen sem tam nějakou větou? Chcete-li být očividní svědky tohoto jevu a poslouchat češtinu na prknech malé sydneyjské scény "Sydney Street Theatre", pospěte! Pero a srdce amerického autora Larry Shuea vykouzily portréty postav Prahy podubčkovské, poinvazní, znormalizované sedmdesátými lety. Byla to už doba se zvykáčkou, ale bez svobody. Ve hře, nazvané "Wencelsas Square" se několik nadšenců snaží vžít do postojů Čechů diktovaných tehdejší dobou a divák mimovolně spojuje otázku má či nemá-li autor publikovat své objevy o Husákovském přítmi. To vše sledujeme na prknech více než méně holých. Tradicionalisté a staromilci si na své nepřijdou, ale chcete-li ještě vlastníma ušima zaslechnout "Pávlíček" nebo "vérzinko", hďte se do pucu a tryskem do "Sydney Street Theatre" v Erskinvillu. Berte, nebudou!

Lovec perel - Bořek Šindler

Že nevíte, kde je Tasmanie?

Jana Renée Friesová

Ale to přece není možné! Občas se mně v České republice někdo zeptá, odkud že jsem zase přijela. Když jsem v letech minulých a také tento rok odpovíděla, že z Hobartu v Tasmanii, následuje tázavě zdvižené obočí, kde že to jako je. Lehce uražena odpovím, no to je přece ta nejkrásnější tečka pod Austrálií. Austrálie, pak moře a ještě jižněji půvabná tečka, pak moře a někde dole jižní pól. Vám, kteří snad budete číst moje vyznání to nemusím vysvětlovat, jste TAM.. Tady - TAM v Tasmanii jsou moji přátelé i lidé, jejichž srdce pulsuje stejným tempem jako moje.

Teď řeknete - už dost! Nač tolik sentimentu? Ale po mně nemůže nikdo chtít chladný objektivní pohled, protože tu krásnou, v tuto chvíli pro mne tak vzdálenou zemičku miluji, a láska není nikdy objektivní.

Zkusím své pocity vysvětlit. Po čtvrté ve svém životě jsem koncem dubna 1996 přistávala na hobartském letišti. Proč? Napsala jsem knížku o svém dětství a později dospívání v koncentračním táboře Terezín. Knížku, anglicky nazvanou "Fortress of my Youth" přeložila moje nejbližší přítelkyně Alinor Morrisby do angličtiny a 3. května 1996 měla být vypuštěna do světa - tedy Book Launch. Měla jsem být, a byla jsem, přítomna. Byl to jeden z nejpozitivnějších a nejkrásnějších zážitků v mém dospělém životě.

Chci ale říci, že to nebylo proto, že má kniha byla publikována, ale především proto, že se to stalo přestřednictvím velkého přátelství a právě v zemi, kterou mám tak ráda, a kde, snad si mohu dovolit to říci, mám dobré přátele a město Hobart znám snad víc než Prahu. Lavičku u řeky, která je pro mne, suchozemce, mořem, cestu přes Battery Point na Salamanca Market, obchody a dokonce i jednotlivé stromy. Když jsem tedy přistávala na hobartském letišti, byl krásný podzimní den, kopce a kopečky z letadla byly jako vymalované v dětské říkance. Měla jsem intenzivní pocit, že jsem doma. Zaskočilo mne to. To přece není pravda, doma jsem v Praze, nebo u své dcery Lenky a svých vnoučat v Torontu v Kanadě. Proč právě tady jsem tolik doma?

Především miluji prostor tohoto kontinentu, Austrálie ho má až až, ale také její, podle mne nejpříjemnější část, Tasmanie. Znáám trochu Ameriku, víc Kanadu a dost dobře Evropu. Ze všeho nejraději mám právě vás, od nás nejvzdálenější kontinent. Tedy prostor. Oblohu s neuvěřitelně se měnícími oblačky v barvách i tvarech. Prostor je všude na světě. Ale jinde, alespoň tam, kde to znám, je zaplněn. Roztáhneš ruce a dotkneš se jiného člověka, tvoje osobní teritorium je neustále prostupováno teritoriem jiného člověka, domu, vesnice či města. Tady ne - kam dohlédneš je prostor tvůj.

A pak také: moře je všude a je snadno dostupné. Prý nejdál v Tasmanii k moři je 115 km, někde jsem četla. Ale většinou stačí půl hodinky autem a můžeš se nepřestat divit jak je možné, že ty kilometry pláže se žlutavým pískem nejsou obloženy hulákajícími lidmi. Možnosti je zřejmě tolik, že se nikdy nesejde víc lidí najednou. Jaké blaho pro mne, kde my k moři nejbližšímu máme po silnici zhruba 14 hodin, letadlem

nejméně 2 hodiny.

A pak také: lidi. Souvisí snad s prostorem, mořem, pískem pouští a se skalami hor i povaha Australanů? Chovají se k sobě slušně, tolerantně, vzájemný respekt člověka k člověku je udivující. Nebo je to tím, že respekt a toleranci vštěpují dětem rodiče i škola? Rozhodně jsem si všimla, že dospělí se chovají k dětem jako k sobě rovným, nikoli z pozice síly. S tolerancí se člověk setkává všude: při nákupu, na poště, v bance, na ulici.

Já dobře vím, protože jsem s vámi v těch dnech hrůzy byla, že 28. dubna 1996 Martin Bryant zastřelil v Port Arthuru bez zjevného důvodu 35 nevinných lidí. Jakoby tato strašná událost nezapadala do idylického obrázku mojí Tasmanie. Ale ne, tak to není. Řekla jsem tehdy ve svém kratičkém povídání na launchi, že jsem s těmi, kteří zběsilé zabíjení přežili, na jedné lodi - protože znám osobně složitost pocitů toho, který přežil. Není třeba mít pocit viny za to, co se stalo na našem rajsčím ostrově. To, co se stalo se může stát a stává se kdekoli na světě. Nikdo není vinen, jen snad zákonodárci zde i jinde, by se měli zamyslet nad tím, jak příliš dostupné jsou zbraně. Jinak proti takovému zlu nikdy a nikde na světě nebyla účinná obrana. S Tasmanií to, podle mého názoru, nemá nic společného.

Co si myslíte, vy Tasmanci, sami o sobě? Možná, a vlastně to vím, jste sami k sobě kritičtější, než mohu být já. Občas jsem slyšela omluvně pronesenou větu: to víš, nemáme tady tak bohatou kulturu, jako vy v Evropě, jako v Praze. Myslím, že se mylíte, milí přátelé v Tasmanii. Nebyla jsem při žádné ze svých návštěv v Hobartu méně na koncertech než v Praze, neviděla jsem méně knihoven a dobrých pořadů v TV, všichni dobré filmy ze světa jsou ve vašich kinech, doma posloucháte krásnou muziku, vaše děti se učí hrát na hudební nástroje a chodí do dobrých škol. Kultura není jen v tom, a zdaleka nejen v tom, kolik divadel města mají, ale především v tom, jak se lidé k sobě chovají. Na to, jak se chovali ke mně nejen mi přátelé, ale ta spousta lidí, kteří pomáhali mé knížce do života, ačkoliv nebo snad právě proto, že její téma je pro většinu z nich vzdálené jak zeměpisné, tak generačně, nezapomenu nikdy. Nezapomenu, jak jste přijali moji knížku, moji zprávu o torn, jak jsem prožívala kdysi ve válečné Evropě svoje dospívání.

Myslím, že si mnozí uvědomují, že žijí v tomto úspěchaném světě plném násilí na jakémsi ostrůvku naděje. Kultura postojů a kultura vašeho životního stylu je vysoká a buďte rádi, že jste doma právě tam, na opačné straně zeměkoule. nebo jsme to my, kdo jsou na opačné straně? Já vím, že cestujete stále víc, že mnozí byli nejen v Paříži a v Londýně, ale i v Praze. Ale vraťte se na svůj ostrov a já vám to závidím. Promiňte mi, že místo Beethovenovy Ódy na radost jsem sepsala kratičku Ódu z radosti nad tím, že vás znám, že znám vaši zemi tak bohatou přírodními krásami i lidmi.

Knížka Jany Renée Friesové "Fortress of my Youth" je v angličtině k dostání: v tasmanickém nakladatelství Telador Publishing, PO Box 130, Sandy Bay, Tasmania 7006, za 16 dolarů i s poštovným. V blízké budoucnosti má rovněž vyjít v češtině. Budeme vás o jejím vydání včas informovat.

J.H.

Nad dopisy čtenářů

Vážení čtenáři,

dnes nebudeme otiskovat jednotlivé dopisy, ale spíše se chceme soustředit na stížnosti i dotazy, které se v redakci množí. Všechny mají jedno společné - pozastavují se nad tím, proč tak málo krajanů dnes navštěvuje akce pořádané Sokolem Sydney i Country Clubem. Myslím však, že s podobným problémem se potýkají všechny české organizace v Austrálii. Při hledání odpovědi samozřejmě narazíme v první řadě na otázku kvality. Jsou pořady, které české organizace nabízejí kvalitní? Splňují požadavky komunity? K těmto dvěma otázkám se automaticky přiřazuje třetí - co by vlastně krajané v klubech chtěli vidět, o jaký druh kultury či zábavy mají zájem? Všichni asi budou souhlasit s tím, že je potřebné, abychom se společensky stýkali, abychom udržovali život komunity, abychom nezapomínali odkud jsme vzešli. Už to, že si dnes klademe podobné otázky dokazuje, že je někde chyba. Možná, že kluby nekladou na pořady dost vysoké nároky a proto jsou návštěvníci nespokojeni. Možná, že kluby produkují druh zábavy, který už neodpovídá potřebám komunity. Aby však se mohly jednotlivé organizace nad těmito otázkami zamyslet, aby mohly svoji činnost zlepšit potřebují vaši pomoc.

Jednak pomoc jednotlivců, kteří nemají chuť jenom si stěžovat, ale jsou ochotni i obětovat trochu svého osobního volna a pomoci při přípravě pořadů o které by měli zájem. A za druhé, kluby musí znát požadavky svých členů a tady je možnost, aby každý z vás, čtenář AL trochu pomohl.

Zkuste si sednout a odpovědět na několik následujících otázek a odpovědi zašlete do redakce. Není třeba dopisy podepisovat, nezajímá nás vaše jméno, zajímají nás vaše názory, připomínky a návrhy.

KRITIZOVAT JE SNADNÉ.

POMOCI VĚCI ŘEŠIT UŽ JE OBTÍŽNĚJŠÍ!

- 1) Jak často chodíte do českých klubů a zařízení?
- 2) Co vám tam nejvíce schází?
- 3) Co vám tam nejvíce vadí?
- 4) Měli byste zájem o tematické večery? (např. seznamovací večírky pro svobodné, taneční pro dospělé s učitelem, soutěžní večery a pod.)
- 5) Měli byste zájem se na přípravě pořadů dle vašeho přání podílet? (pokud ano, napište svůj telefon).
- 7) Jaký druh pořadu či zábavy byste si v českých klubech a zařízeních přáli mít?
- 8) Vaše názory, nápady a připomínky.

Těšíme se na vaše odpovědi, nápady i návrhy.

Redakce AL

Z tajů krás české řeči

Zajistě sdílíte názor o marnosti debaty o tom, byla-li na světě dříve slepice nebo jeji vejce. Nebo o tom, zda francouzské atomové bomby jsou vždycky účinné, zatímco čínské bomby kypí mírumilovností. Svůj názor o původu či nepůvodu člověka z opice však přísně tajte. Jeden nikdy neví. Vývoj řeči se darwinovskými pravidly neřídí, ale přece nás uchvacuje, jak se jedna řeč vyvíjí z druhé, jedno slovo z druhého. Tvůrčích aktů v pravém slova smyslu je pomálu.

Nevěří-li kdo, že ve východních Čechách se chroustů říkalo brzník, nechť v té víře i setrvá. Svět nezanikne. Prý tento výraz pro chrousta souvisí s tím, že chroust je "brzký" - objevuje se brzy z jara. A co brzy a brzký? To je prý pokrevně příbuzné s latinským "brevis", krátký, v původní indoevropštině "bryhus". Brzký, v krátké době něco konající.... Ruský pes "barzoj" s tím prý též souvisí. Umí rychle běhat.

Jazykozpytný darwinismus vede k zajímavým objevům. Tak česká opice prý souvisí se staronorským "api". Ta opice nedarwinovská naopak má co činit se slovesem opít se. Nikoli nelogicky. Ve starém českém právu bylo "opičné", snad původně "opěčné", od opěka - peče. Asi o pracující.

Na otázku - kam letos na vagece? - odpovídala prý kdysi znuděná péči obklopená pracující soudružka Filoména Nadrželá z JZD Chřtupaly: "Ale zase na riviéru do Monte Carla". Tento obrat není pozoruhodný svoji sociologickou krkolomností, nýbrž tím "ale". Ale prosím jich. Ale nebláznějí!! Ale neříkejte! Původně prý - "a prosím jich", "a nebláznějí", "a neříkejte". Později to prý bylo zesíleno tím "-le", a tak se zrodilo tohle "ale" - jsou totiž jiná "ale". Ale copak se tomu dá věřit? Však již sám svatý Tomáš...

Piškotek, Tomášku, piškotek? Již kuchařská kniha Polyxény Lobkovicové ze šestnáctého století se o piškotu zmíní. Ale vězte, že praotcem piškotu je "biscoctum", pečivo dvakrát (bis) pečené! A že má vzdáleného bratrána v biskytu (biscuit)! To Polyxena jako šlechtice latinsky vychovaná mohla i vědět. Věděla však ona, že středolatinšská "scindula" dala vznik i šindelů, byť jen filologicky? Nebo že naše krabice je z latinského "corbis", praotce německého koše (Korb)?

Ale ta latina toho zplodila po Evropě tolik, že pochopíme i čínorodou plodnost Italů vůbec. Krása, prosím, naše krása se prý odvodila průběhem staletí od latinského adjektiva "crassa", tučná. Jásajte plnotučné, plnoštíhlé krasavice! A to "jásání" ti jazykozpytní štouralové řadí k středohornoněmeckému "jolen", a odtud už je po Alpách jen skok k jódlování. Halekání? Hali haló? Takovýto podomácký darwinismus by nás mohl zavést až po volací interjekci "holá". A což "haló, haló"?

Obrátme ale ještě řeč na holý holá, holé. Z toho máme holku. I holomka. Neptejte se ovšem, co "holka" znamená v ukrajinštině. Má to atribut holosti, holoty, ale víc neprozradím. Zhola nic! Té holoty! Holé neštěstí to však není.....

B. Š.

VÝROČÍ MĚSÍCE

Milena Jesenská

Milena Jesenská se narodila před 100 lety 10. srpna 1896. Zemřela v roce 1944 ve věku čtyřiceti osmi let. Mezi těmito dvěma daty se odehrává vesměs velice rušný a zajímavý život - neboť Milena Jesenská neuměla a ani nechtěla přijímat život pasivně... Vymyká se zcela z ovzduší bohaté rodiny a žije tak, jak ona sama chce. Snad jí z příbuzenstva trochu imponuje Růžena Svobodová, spisovatelka, s níž se načas setkává v Národních listech, kam obě přispívaly svými články.

Milena studuje a ráda se pohybuje mezi avantgardně smýšlejícími intelektuály. Šeptá se tehdy o ní, že pózuje nahá v malířských ateliérech.

Vdává se za židovského intelektuála E. Poláka a odjíždí s ním v roce 1918 do Vídně. Odtud dopisuje do pražských novin Tribuna, ač sama není Židovkou, cítí k Židům sympatie. Někdy kolem roku 1920 se seznamuje s tvorbou Franze Kafky. Překládá jeho knížky a dokonce s ním prožije káťátku, ale silnou lásku - viz Kafkovy Dopisy Mileně. Stává se výbornou překladatelkou.

Manželství jí však nevyšlo a proto se rozvádí a v roce 1921 se vrací do Prahy. Stejně jako ve Vídni i tady žije bohatým společenským životem. Přispívá do Módní revue Tribuny, do Národních listů. Plných jedenáct let píše o životním stylu, ženských problémech a módě. Vydává i knížky. V roce 1925 "Miléniny recepty," pak následují "Cesta k jednoduchosti," "Člověk dělá šaty" a "Šťastnou cestu."

Přáteli se s Nezvalem, Seifertem, Fučíkem... Je také vdána za architekta Jaromíra Krejčara. Nejdříve přicházejí šťastná manželská léta a pak úraz na

lyžích a následný komplikovaný porod (ještě dcera je pozdější spisovatelka ředesátých let Jana Černá) a rozpad manželství.

Už sice není tak krásná, ale její jméno se i nadále objevuje pod četnými články v mnoha časopisech. Píše do Peroutkovy Přítomnosti, Pestrého týdne, Světozoru, Světa práce, Českého slova V roce 1931 dokonce vstupuje do Komunistické strany, ale těsně před vypuknutím války z ní odchází. Neimponuje ji Stalinova ideologie, stejně jako je znechucena Hitlerovským Německem. Jesenská pomáhá pronásledovaným Židům, v listopadu 1939 je zatčena, dopravena na Pankrác a později do koncentračního tábora Ravensbrück.

A tady násilně končí bohatý život jedné zajímavé české ženy.

CZECH - ENGLISH
TRANSLATIONS

ELENA GÄRTNER

B. A. (ANU), GRAD. DIP. PSYCH

NAATI ACCREDITED TRANSLATOR,
LEVEL 3 (NO. 16041)
MEMBER OF AUSIT
REGISTERED WITH THE DEPARTMENT
OF IMMIGRATION AND
ETHNIC AFFAIRS

- * překlady všech osobní, emigračních, a právních dokumentů,
- * vědeckých dokumentů, vysokoškolských diplomů, vysvědčení,
- * dalších potvrzení o vzdělání

Vše provedeno v profesionální úpravě
a stylu (Microsoft Word 5.1)

telefon : (06) 249 50 69

večer : (06) 231 21 88

fax : (06) 249 26 03

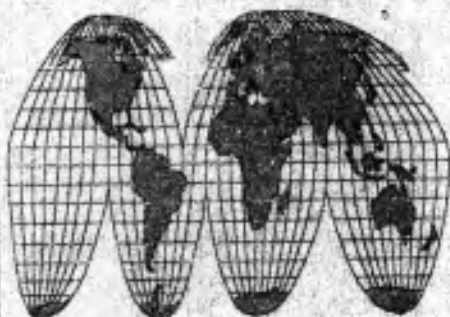
23 Maltaby Circuit, Warrilassa,
ACT 2903

Save 30%*
on your
international
calls

to 59 countries

including:

Czech Republic
and
Slovak Republic

- no joining or monthly fee
- no minimum usage
- discount apply every day, all day.

*"You only pay for the calls
you make!"*

Please consider this opportunity

For further enquiries call

(02) 798-4037

SEJONG

* Discount based on Telstra standard published rates as
of 1 February 1996.
Sejong is a trading name of Sejong Pty Ltd. (070 940 685)

KULTURA

HRA ČESKÉHO AUTORA
NA JEVIŠTI V SYDNEY

Od 9. do 27. září bude v Sydney kulturní festival **Carnivale 1996**. Jako součást tohoto festivalu bude uvedena na jeviště v Sydney hra českého autora **Arnošta Goldflama "Usherette" (Biletářka)**.

Arnošt Goldflam patří mezi nejzajímavější osobnosti současného českého moderního divadla. Je zakladatelem experimentální scény **HA DIVADLO** v Brně, kde mnoho let působil jako umělecký ředitel. Inscenoval hry nejen v Čechách, ale i v Polsku, Rakousku, Německu. Kromě *Biletářky* je autorem her *"Sladký Terezin"*, *"Agotomania"*, *"Matylda a Emilie"*, *"Červená knihovna"* a jiné.

Ve hře *"Biletářka"* zpracoval originálním způsobem proces vzniku a zneužití moci. Zárodek moci může mít často nevinný projev, který však za příhodných společenských podmínek překvapivě rozbíjí v obudný mocenský organismus. Autor provokativně vtaňuje diváka do tohoto procesu, činí ho jeho součástí, jeho nevinným či pasivním pozorovatelem, a tím vlastně spoluzodpovědným. K tomuto účelu používá uvaděčku v biografu, do kterého přijdou diváci shlédnout film. Film se přetrhne a na jeviště vstupuje uvaděčka, aby netrpělivé obecenstvo uklidnila. V průběhu děje se tato jednoduchá a jinak bezvýznamná osůbka změní v obratného manipulátora až v sebevědomého terorizátora diváků. Celé divadlo se tak stane součástí hry, a obecenstvo zažívá situaci, kterou mnozí z nás zakusili mimo divadelní scénu. Hra je alegorií byrokratické tyranie všech rozměrů, která bují v mnoha společnostech i v mnoha částech světa. Proto má hra **Arnošta Goldflama "Biletářka"** obecně platný význam.

"Biletářku" uvede na scénu **MINI theatre** se spoluprací s **ARTSPECTREM** a pod patronací **Carnivale Festival 1996** a Generálního Konsulátu České republiky v Sydney.

Role uvaděčky vytvoří **Eva Sitteová**, která je známá nejen české, ale i australské veřejnosti z filmů: *The Petrov Affair*, *Island*, *Displaced Persons*, *Ebbtide*

aj. Čeští diváci v Sydney i v Melbourne viděli Evu ve hrách *Dvakrát do černého*, *Do posledního doušku* a *Svatba s kameny*. V těchto rolích **Eva Sitteová** ukázala vynikající hereckou úroveň. Její profesionální zanícení ji pomáhá překonat kulturní izolaci, kterou umělci v exilu často trpí. **Eva** přispívá významně k obohacení kulturního života české komunity v Austrálii.

Český dramaturg v Sydney, uvedený v angličtině, je mimořádnou událostí a už proto si hra zaslouží, aby ji podpořilo co největší množství krajanů. Téma hry je nám všem blízké.

Jarmila Slánská

A CARNIVALE EVENT
KONSULÁT ČESKÉ REPUBLIKY
ČESKÉ AEROLINIE
CZECH AUSTRALIAN
ARSPECTRUM ASSOCIATION

EVA SITTEOVÁ
ve hře
BILETÁŘKA
Arnošta Goldflama

Předpremiéra v pondělí 23. 9. 1996
a v úterý 24. 9. 1996 v 19.30
vstupné : \$ 5.-

PŘEDSTAVENÍ 25. 9. - 27. 9. 1996
v 19.30

Vstupné : \$ 18.-, Sleva : \$ 14.

MÍSTO :

THIRD EYE CINEMA

(v blízkosti Central Station,
Chalmers Street Exit)

64 DEVONSHIRE ST, SURRY HILLS

Tel. 9281 1191

Rezervace vstupenek :

MINI theatre - 9365 3371

"Václavské náměstí"
v Sydney

"Wenceslas Square", tak se jmenuje v originále hra amerického autora **Larry Shue**, která měla úspěšnou premiéru v New Yorku na **Shakespeare Festival** v roce 1982. Autor je známý fotograf, jevištní výtvarník a také dramatik.

"Wenceslas Square" vypráví o americkém režisérovi a divadelním kritikovi **Vince Corey**, který navštívil Prahu v roce 1968 a byl nadšen úrovní českého divadla a umění vůbec. Stal se přítelem mnoha českých umělců a intelektuálů. Po návratu do Ameriky napsal knihu věnovanou českému divadlu a divadelní dramaturgii. V poslední kapitole chtěl ukázat situaci po vpádu vojsk Varšavské smlouvy. Proto se v roce 1974 do Prahy vypravil znovu, tentokrát s mladým fotografem a studentem dramaturgie **Larry Shue**. Zde s hrůzou zjistil, že mnoho jeho přátel se ztratilo, mnoho jich je ve vězení a jiní emigrovali. Umění se rychle vracelo do dob "socialistického realismu", a v této souvislosti se objevila otázka - má být tato kniha vůbec publikována? V dané situaci by bylo potřebné, aby se svět dozvěděl, co se vlastně v Praze v roce 1968 skutečně dělo, ale na druhé straně řada lidí bude patrně po vyjiti knihu pronásledována a vězněna. Má autor právo v takové situaci knihu vydat? Hovory s lidmi žijícími v Československu roku 1974 napovídají odpověď. Hra nevypráví jen o Pražském jaru 68, ale hovoří především o odpovědnosti umělce.

Škoda, že autor se uvedení hry nedomohl, protože krátce po jejím napsání zahynul při autonehodě.

Je velmi potěšitelné zjištění, že členové divadla "The Magic Lanterns Company" se rozhodli právě tuto hru uvést v australské premiéře. Nebylo pro ně jistě jednoduché pochopit atmosféru roku 1968, ale jejich zanícení a touha ukázat Austrálii a australským divákům alespoň část české historie, byly tak veliké, že překonalo všechny překážky a po několikaleté přípravě se jim podařilo hru uvést na jeviště **Sydney Street Theatre**. Jméno režiséra **Paul Sammers** i herců **Jeanette Taylor**, **James Lugton**, **Greg Leisner** a **Tim Webster** jsou zárukou, že divák neodchází z divadla zklamán.

Krajané si často stěžují na nezájem Australanů o naši zemi, na jejich neznalost. Je proto potěšitelné, že právě tato hra nachází své místo v sydneyjském divadelním světě a bylo by jistě více než záhodno podpořit tuto snahu návštěvou představení.

Hra bude zajímavá jak pro ty, kteří Jaro 68 zažili na vlastní kůži, a více než poučná pro krajané, kteří v té době byli již zde a často tuto důležitou část našich dějin z neznalosti podceňují.

Jana Haberová

The Magic Lantern Company
uvádí ve dnech 2. až 24 srpna 1996

hru Larry Shue

WENCESLAS SQUARE

1974 Praha

Motto : ...je možné, že se často bojíme
více než je nutné !

Režie : Paul Summers

Začátek představení :

úterý až sobota ve 20 hodin

neděle v 17 hodin

Vstupné : \$ 20.-

Adresa :

Corner Sydney Street & Railway Parade
Erskineville 2043

Rezervace vstupenek :

(02) 938 611 78

or

320 9000

SOKOL SYDNEY

16 Grattan Crs. Frenchs Forest
Sokolské kino PONREPO

vás zve

v neděli 11. srpna 1996 ve 14 hod

na promítání dvou snímků

České televize

Milan Vyhňálek

(14915 km od Hnátnice)

a

František Váňa

(Hlas domova)

Dále uvidíte reprezentativní snímek
Studia ART s anglickým komentářem

NÁRODNÍ A STAVOVSKÉ DIVADLO

Vstupné dobrovolné

Prosíme o dochvilnost

Po programu lehké občerstvení

V neděli 22. září ve 14 hodin uvede
Ponrepo další dva díly úspěšného seriálu
"Prima sezóna"

SOKOL SYDNEY

vás zve

v sobotu 31. srpna 1996

na

VEPŘOVÉ HODY

Večeře se podává v jídelně od 18 hod.

Polévka, tlačenka, jitrnice, jelička,
vepřová, knedlíky, brambory, zeli.

Sladkosti se budou podávat
v došním buffetu

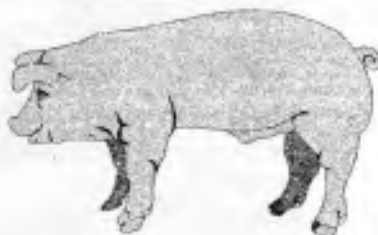
K tanci a poslechu hraje
kapela Vojty Činy

Vstupné : \$ 6.-, penzisté a studenti \$ 3.-

Místa i večeře si můžete zamluvit na
tel.

529 8457, 9999 2260 do 20 hod.

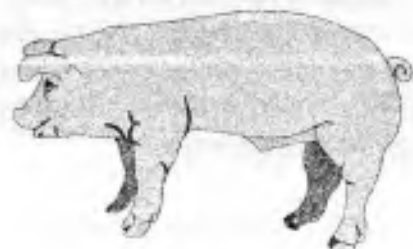
452 5617 - večer do sokolovny

COUNTRY CLUB

320 Devonshire Road, Kernps Creek

pro velký úspěch opakuje
v neděli 11. srpna 1996 ve 12 hodin

VEPŘOVÉ HODY

Ke koupí budou výborné jatrnice, jelička,
tlačenka a uzené vyrobené naším
řezníkem. Vše si můžete předem objednat,
ale objednávky budou drženy pouze do
13 hodin.

Rezervace : J. Rutar - 610 3267

J. Hanousek - 607 8883

COUNTRY CLUB

zve všechny přátele

v sobotu 7. září 1996 ve 20 hodin
na oslavu

22. narozenin klubu

K tanci a poslechu hrají Česko-
moravsko-slovenské hvězdy pod
vedením Jiřího Neradilky,
zpívá Jiří Kozumplik

Bohatá tombola

- hlavní cenu věnovaly ČSA -
letenka ze Singapuru
karnikolt v Evropě.

UPOZORNĚNÍ

Lístky do tomboly budou v prodeji v
klubu předem. Podle slosovacích
pravidel však musí být majitel
s vítězným lístkem
přítomen 7. září v klubu.

Vstupné : \$ 6.- členové a penzisté \$ 5.-

Rezervace :

J. Rutar - 610 3267

J. Hanousek - 607 8883

Restaurace klubu pod vedením nových
kuchařů Terezy a Edyho je otevřena

v pátek a v sobotu

od 18 hod. do 21 hod.

v neděli

od 12 hod. do 18. hod.

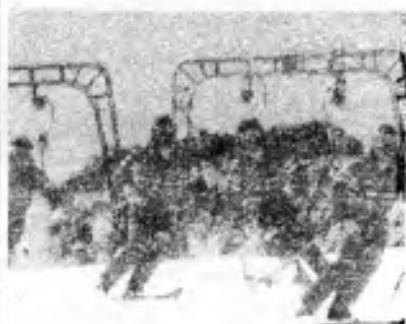
KAM NA DOVOLENOU:**JES-VIAN VILLA**

Nabízíme vám ubytování v komfortně zařízené vile, v překrásném prostředí Kosciusko National Parku, v Old Adaminaby, nedaleko jezera Eucumbene.

Možnost celoroční dovolené!
V létě vynikající podmínky
pro rybolov

V zimě výborné lyžařské terény

Pro podrobnější informace
volejte:
Josefa nebo Vlastu Trefný

(042) 74 24 86

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou

MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsvillu v severním Queenslandu. Má rozlohu 52 kilometrů a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice, procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i děti.

Nabízíme moderní, kompletně vybavené dvoulůžnicové (pro 5 osob) a jednolůžnicové (pro 3 osoby) byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a další informace. Navštivte nás a my vám promítáme video.

Týdenní pronájem - \$ 290.- za jednolůžnicový byt

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave. Rose Bay, NSW 2029

telefon: (02) 371 91 64

Pohled z okna bytu

Dnes ještě zůstaneme u osobnosti Jára Cimrmana. U příležitosti zahájení videnského "Reisenradu" byla vypsaná soutěž o nejlepší operetu. Obeslal ji také Čech Jára Cimrman a to obsáhlým sedmihodinovým dílem "Proso". Díky své snad jediné záporné vlastnosti - škudlilství - nepodal zásluku s partiturou doporučeně, což umožnilo Franzí Lehárovi, Johannu Straussovi, Oskaru Nedbalovi a dalším členům poroty, aby si geniální operetní fresku doslova rozebrali. Vědecký tým českých cimrmanologů dokazuje po mnoha desetiletích, že autorem proslulých melodii z Netopýrů, Poiských krví a mnoha dalších operet je zapomenutý Pojizefan Cimrman.

UMELECKÁ LOUPEŽ

Dr. Jan Hraběta

(přednáška)

Cimrmanova opereta Proso vznikla pod dojmem neobyčejně silného zážitku. Jednoho zářijového dne roku 1895 byl Jára Cimrman pozván svým přítelem hrabětem Ferdinandem Zeppelinem k vyhlídkovému letu novou stíhací vzducholodí Karel. Vzduchoplavci startovali ze Stuttgartu a měli namířeno do Bruselu. Avšak pod vlivem silného protivětru nechali brzy Stuttgart daleko před sebou a po sedmihodinovém letu na Brusel přistáli nedaleko Varšavy.

Obrátním přistávacím manévrem se Zeppelin vyhnul lesu a dosedl se vzducholodí na čerstvě pokosené pole, přičemž došlo k mnohonásobné perforaci jejího pláště. Naštěstí pro nás - vědomě říkám naštěstí - si Cimrman při vylézání z koše vymkl nohu, takže nemohl svému příteli pomáhat při zalepování děr ve vzducholodí, která po splasknutí zabrala prakticky celou plochu dvouhektarového strniště, a využil nucené přestávky k napsání své sedmihodinové operetní fresky Proso.

Když byl Zeppelin se správkou hotov, doplnil plyn a oba vzduchoplavci se v příznivém větru nechali unášet zpět. Přistáli ve Vidni a tam Cimrman přihlásil své dílo do velké mezinárodní soutěže, vypsané tam k zahájení provozu obřího ruského kola v Prátru. Záhy poté se vydal na filosofický kongres do Basileje, celou záležitost postlil z hlavy a do dalších osudů svého stěžejního operetního díla již nezasáhl. Zasahovali však jiní!

V porotě vídeňské operetní soutěže totiž seděli tito pánové: František Lehár, Johann Strauss, Oskar Nedbal, Adolf

Piskáček - starší bratr známého Rudolfa Piskáčka - a maďarský statkář a hudební mecenáš Béla Kálmán, otec skladatele Imre Kálmána. Tito mužové se nepochybně domnívali, že celá soutěž bude pro ně hladkou záležitostí, při níž si vzájemně pochválí svá vlastní díla a rozdělí se o ceny. Jak to tak chodí.

Balíček, který se před nimi jednoho deštivého jitra objevil na stole, rovnal se za těchto okolností nálož ekrazitu. Již zběžné zalistování fasciklem Cimrmanových not způsobilo mezi přítomnými paníku. Očitý svědek, korepetitor Josef Tesárek z Českých Velenic, popisuje scénu takto:

"Johann Strauss, tehdy již jedenasedmdesátiletý, přecházel nervózně po místnosti. Statkář Kálmán hryzl nehty a po chvíli opakoval temné maďarské eromů. "V překladu je to elektrárna a nám se dosud nepodařilo zjistit, proč říká právě to. - "V jednom okamžiku pan Lehár otevřel okno a vykřikl do ulice dvakrát rychle za sebou: Je to bés! Je to bés! Nedbal na nic... promiňte... Nedbal, na nic se neohlížeje, chtěl přede všemi roztrhat rozepsanou předehru k Vinobraní, ale chvěly se mu ruce tak, že to nesvedl. Tu náhle vyskočil Čech Adolf Piskáček, zvedl z podlahy balící papír, do něhož byla předtím zásluka zabalena, pozorně ho z obou stran prohlédl a pak je vítězoslavně hodil na stůl. Chvilku nechápalého ticha. Teprve potom si všichni úlevou oddychli, balíček nebyl podán rekomando!"

Než vás nyní seznámím s tím, jaké měla tato zdánlivá maličkost osudné následky, dovoďte mi, abych na okamžik odbočil a pohovořil o jedné záporné vlastnosti Jára Cimrmana, která s tím souvisí. Nedostatků velkých osobností před námi historikové většinou zatajují. Nevím, jak vy, ale já jsem se například ve škole nedozvěděl - mimo jiné - že Palacký, jinak jistě velice statečný muž, se bál zubáře. Nebo, že všechna díla Aloise Jiráska z doby jeho učitelského působení v Litomyšli jsou prokazatelně psána školním, tedy kradeným inkoustem. A že to bylo nějakého inkoustu!

My cimrmanologové nic zatajovat nechceme. My už jsme před časem naši veřejnosti otevřeně řekli, že Jára Cimrman měl kupříkladu slabou paměť. Jeho paměťový koeficient činil 0,03. Což není mnoho. To je jen o jednu setinu více, než má delfin.

A stejně tak nechceme tajit, že Cimrman měl jeden malý charakterový kaz. Byl drobný škudlil. Je to až neuvěřitelné, na jedné straně dokázal vrhnout do stavby železnice z Wroclavi do Poznaně 120 miliónů zlatých plus 17 vlastních pražců, na druhé straně však, když měl poslat matce dopis odněkud z cesty, celé noci prý přemýšlel, jak by poštu ošidil. Šel dokonce tak daleko, že plnil obálky vodíkem, aby nemusel platit plnou váhu. Upustil od toho teprve tehdy, když zjistil, že matka dopisy nedostává. Pochopitelně, protože se všechny na poště při prudkém razítkování vznály.

Nuže, kdo zná tento rys Cimrmanova charakteru, tomu není divné, že tak důležitou zásluku, jakou byla opereta Proso, nepodal doporučeně. Nám zasvěceným se zdá už dost na tom, že balíček vůbec ofrankoval.

Když pánové v porotě zjistili, že mohou příjem zásluky zapřít, ztratili poslední zbytky studu. V místnosti nastal chaos. "Kdo je tu nejstarší? Kdo je tu nejstarší?" křičel prý jedenasedmdesátiletý Johann Strauss a tloukl o stůl svým občanským průkazem. Korepetitor Josef Tesárek z Českých Velenic okamžitě pochopil, že se stal svědkem historické události, a ukryt za otevřenou sedkou klavírního křídla, celou scénu doslova zapsal. Tady je úryvek z jeho zápisu:

Kálmán: Jsou zavřené dveře?

Lehár: Jsou.

Kálmán: A co ten? (Miněn korepetitor Josef Tesárek z Českých Velenic)

Piskáček: Ten nerozumí ani slovu. Je to Čech jako poleno. (V originále Das ist ein Holzscheche)

Nedbal: Přátelé, netahejte se o to. Vždyť je toho dost pro všechny. Dejte mi Biondyňky něžné, Jste kavaír, to vím, a Sladká dívka má, a s ostatním si dělejte, co chcete.

Lehár: Nechápu, co bude statkář Kálmán u těch svých krav dělat s Čardášovou princeznou. Dejte to sem.

Kálmán: Vy zvířte (miněn Lehár) Mám syna Imricha. Je neduživý. Půda ho neuživí. Erömů!

Chce-li někdo najít v dějinách příklad umělecké loupeže, pak myslím nenajde lepší.

Pravděpodobný obsah operety PROSO

Doc Jaroslav Vozáb
(přednáška)

O Cimrmanově operetní tvorbě se nám podařilo shromáždit řadu cenných zpráv. Ovšem operetní dílo samo musíme pokládat z valné části za ztracené. Existuje buď ve zkomolené podobě u těch, kteří si výsledky Cimrmanovy práce přivlastnili, nebo jen v útržcích a torzech. A právě útržky z operety Proso jsme našli v místech, kde bychom to nejméně čekali. Vyslechněte prosím svědectví technika pražského rozhlasu Karla Probošta.

"Koncem šedesátých let jsem byl pro své katolické jméno přefazen na podřadnou práci v suterénu. Mým úkolem bylo celé dny poslouchat smazané magnetofonové pásky, zda jsou smazané kvalitně. Práce to nebyla těžká. Jen málokdy se stávalo, že jsem byl na pracovišti probuzen náhlým několikavteřinovým zvukem záznamu. Byl to vždycky útržek nějaké hudby či zpěvu. Docházelo k tomu jednou, dvakrát za rok, někdy i častěji, a světil jsem se s celou věcí doktoru Hedvábnému." Tolik svědectví Karla Probošta.

Dr. Hedvábný podrobil útržky magnetofonového pásku své osvědčené hypermanganové lázni a provedl filtrační zkoušku přes živočišné uhlí. Zkouška potvrdila, že má v ruce zbytky nahrávky Cimrmanovy operety Proso. Kdo ji ale natočil a jak se dostal k partitūře? K odhalení tohoto tajemství pomohla dr. Hedvábnému náhodná známost s předválečným operetním režisérem Alfrédem Kubíkem, dnes vedoucím čistírny peří v Praze-Brániku.

Alfréd Kubík prý často vyprávěl dr. Hedvábnému o tom, jak byl za války fašisty totálně nasazen do nedýchatelného prostředí vídeňského operetního archivu, aby tam utíral po náletech prach. Před bombardováním vybíhal Kubík vždycky do zahrady, aby zalehl mezi angreštové keře – jako nevoják vycházel totiž z laického předpokladu, že spojenci na angrešt neútočí.

Jednoho dne, právě v okamžiku, kdy rádio ohlašovalo nepřátelské svazy, zřítíl se z regálu těžký notový fascikl.

Vystrašený Kubík leknutím omdlel. Když se po náletu probudil, zjistil, že zahrada právě v místech, kde rostly angreštové keře, dostala plný zásah. Tehdy si Alfréd Kubík slíbil, že z vděčnosti převezme osudný notový fascikl po válce do Prahy a celé dílo stůj co stůj natočí.

Začal hned po roce 1945. V roce 1950, kdy měl hotovo už prvních 47 obrazů, se však zúčastnil dvoudenního semináře v Liblicích. tam se prvního dne dozvěděl, že opereta je úpadkový žánr, a druhého dne, komu slouží. Po seznamovací večírku, konaném na závěr školení, Kubík v záchvatu výčitek svědomí partituru spálil a 178 pásků rozpracované operety Proso dal smazat. Ukázalo se však, že se Cimrmanova hudba do magnetofonového pásku nesmazatelně vryla. Místa hudebně nejsilnější vzdorovala i nejnědernějším mazacím aparátům. Díky tomuto úkazu se nám zachovalo šest dvou až pětivteřinových zlomků, z nichž jsme zrekonstruovali celý obsah operety Proso.

Na samotě nedaleko skotského města Glasgow se v chudé rodině srbského vystěhovalce narodil mladičský hrabě Nikolič. Rodiče se před svým bohatým synkem styděli za svou chudobu, a tak hrabě Nikolič prožil těžké dětství. Naštěstí přišel otec o celé synkovo jmění tím, že je uložil do místního peněžního ústavu na heslo "Dobro je prisjetiti se da prividno prav put prema cilju predstavlja u stvari pravodlivo krivudanie", které zapomněl. Mladičský Nikolič prodává posléze otcův dům a za stržené peníze kupuje lom. Tak končí první obraz. Ve druhém obraze zastihujeme hraběte Nikoliče na carském dvoře, kde v přestrojení za anarchistu Kuragina svádí jednookou dceru generála Jusupiče. Generál si však brzy všimne, po kom jeho dcera pošilhává, rozzuří se a uhoď Arkadije Leontějeviče do tváře. Básník Vsevolod Majskij nemá odvalu se přítele zastat a zahanben prchá ze sálu. Příchodem Soni obraz končí. Třetí obraz. V zámku pozdě večer hovoří stará kličnice Maktéta s Annou, schovankou Gavestonovou, o minulosti, o mladém baronovi Juliovi, který kdysi zmizel, i o staré hraběnce. Anna se přiznává, že před časem ošetřovala jakéhosi mladého anglického důstojníka. Kupodivu však také ví, že se též noci dostaví do zámku Dickson. Tak mine noc a ráno opravdu dojde ke dražbě. To vše pozoruje z řiditelné vzducholodi hrabě Nikolič, tentokrát již se svou ženou Hele-

nou a dětmi Vašíkem, Slavkem, Boříkem, Mirkem, Jendou a dalšími.

V sedmnácti následujících obrazech ilustruje Cimrman názorně rozkvět řemesel a vzrůstající moc městské buržoazie. Dvacátý obraz je pak vlastně jen řadou svěžích zpěvních čísel, vysvětlujících princip Nikoličova vodního čerpadla se zpětnou záklopkou. Básník Vsevolod Majskij se tu pouze mihne.

To už ale sledujeme hraběte Nikoliče, jemuž je při soudním řízení ve Štyrském Hradci zabaven celý zámeček Beringshof (obraz 23 - 28) i s přílehlými rybníky (obraz 29).

Děj obrazů 30 - 47 by byl ve stručném podání poněkud nepřehledný, a proto se zastavíme až u obrazu 48, v němž je Eliška již provdána a rychtář Hlavsa umírá. K dovršení nestěstí dochází zpráva ze Skotska, že v Nikoličově lomu narazili na hlinu. Ukazuje se však, že René myslel své výhrůžky vážně. Hrabě Nikolič musí do vzduchu, neboť jedině tam se cítí bezpečný. Do gondoly své vzducholodi však nebere, jak bychom očekávali, nostalgickou Olgu, nýbrž nostalgickou Helenu. V obrazech 50 až 61 vznáší se Nikoličova vzducholod nad územím Čech.

Následujících šest obrazů ličí děj v krajině pod ní. Jistě vás zajímá, jak celý děj, který jste sledovali, končí. Ve třiceti pětibývajících obrazech už hrabě Nikolič nežije, a proto jen stručně:

Elvira se Sonou dožívá svůj život na statku v Čáchách. Karel se stal plukovníkem a jeho syn Bedřich byl přijat na hospodářskou školu. Neudavný smíšek Heřman, který nás jako povedené čertovo kvítka provázel celou operetou, se přece dočkal svého vytouženého vyznamenání.

A Robert? Sami víte, jak to s takovými bývá. Toulavá krev se nakonec usadila a z Roberta se v posledním dějství stává starostlivý otec rodiny. Šílenství Žofie je tedy jediným tragickým tónem v celém tak rozmarném příběhu.

Tolik tedy k obsahu díla.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER - PILOT** Pty Limited
A.C.N. 002 830 613
7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145
Tel. (02) 636 1873
Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

Česky mluvící solicitor / právník a advokát
vám nabízí služby

Vynikající znalost českého a australského práva.

Kontaktujte: Vladimíra Gazdíka

V. GAZDIK LL.B. & CO. SOLICITORS

Vladimír Gazdík LL.B.
Solicitor & Advocate CR

1A/5 Wongala Crescent
Beecroft NSW 2119 Australia
Telephone: (02) 484 2221
Facsimile: (02) 484 0606

Mobile: 015 274 734
After Hours: (02) 9980 7908
Appointments: (047) 87 6336

NEW AGAIN
PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK ST. MONA VALE
telefon: (02) 9999 2595

Stěhování nábytku
Sydney - mezistátní - zámoří,
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme,
rozpočet i dobrá rada je zdarma,
pečlivě, spolehlivě, poctivě,
Hovoříme česky a slovensky.

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.
Registered Tax Agent

Poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňové přiznání,
domluvíte si schůzku předem.

Další informace:
18 Hughes Ave.
Lawson 2783
Telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky!

ELEKTRIKÁŘ

Aleš HUBSCHMANN,
Licence No. 2511

sedmadvacet let zkušeností
nabízí své služby
při řešení všech problémů
se zaváděním a instalací
elektrických spotřebičů,
nové instalace a podobně.

Perfektní práce
za slušné ceny

Telefon: (03) 9803 3815
Mobil: 018 176 556

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na

HABER PILOT Pty. Limited

7 BOONAH STREET

WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte

na půl roku ☐ \$15.60

na celý rok ☐ \$31.20

1a Palmerson Grv. (roh Atherton Rd) OAKLEIGH 3166

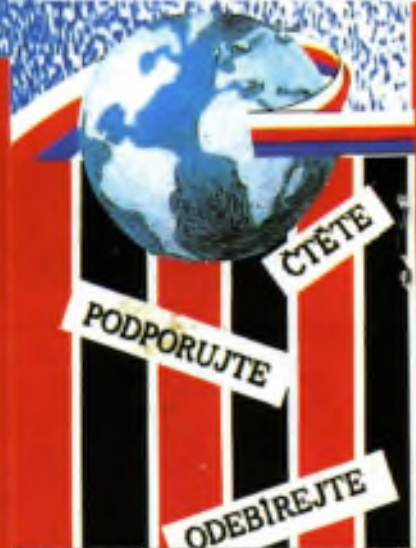
Tel: (03) 9564 7679 Fax: (03) 9564 7752

AH: (03) 9801 2796 Mob: 041 201 6556

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EUROAIL- vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

AUSTRALSKE LISTY

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

SUSTEK

LUST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT
DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 557 4109, 557 2863
Fax: 557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204

BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?
Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,
spolu s radou odborníků.
volejte: 03 557 4109, 03 557 2863**

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízí systém vytvoření zvlášť pro vás!

(viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Tiding or photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.

CZECH

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE
SINGAPURU A BANGKOKU**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECH
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX H110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713